

Dimarts 7 de Pasqua

Text de l'Evangelí (Jn 17,1-11a): En aquell temps, Jesús va alçar els ulls al cel i digué: «Pare, ha arribat l'hora. Glorifica el teu Fill, perquè el teu Fill et glorifiqui, ja que li has concedit poder sobre tot home, perquè doni vida eterna a tots els qui li has confiat. I la vida eterna és que et coneguim a tu, l'únic Déu veritable, i aquell que tu has enviat, Jesucrist. Jo t'he glorificat a la terra, duent a terme l'obra que m'havies encomanat.

»Ara glorifica'm tu, Pare, al teu costat, amb la glòria que jo tenia vora teu abans que el món existís. He fet conèixer el teu nom als qui tu has pres del món i m'has donat; eren teus i tu me'ls has donat, i ells han guardat la teva paraula. Ara saben que tot el que m'has donat ho he rebut de tu, perquè jo els he confiat les paraules que tu m'has confiat. Ells les han acollides i han reconegut realment que jo he sortit de tu, i han cregut que tu m'has enviat.

»Jo prego per ells; no prego pel món, sinó pels qui tu m'has donat, perquè són teus. Tot allò que és meu és teu, i allò que és teu és meu. En ells s'ha manifestat la meva glòria. Jo no em quedo més al món. Però ells s'hi queden, mentre que jo vinc a tu».

«Pare, ha arribat l'hora»

Mn. Pere OLIVA i March
(Sant Feliu de Torelló, Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangelí de sant Joan —que fa dies estem llegint— comença parlant-nos de “l'hora”: «Pare, ha arribat l'hora» (Jn 17,1). El moment culminant, la clarificació de totes les coses, la donació màxima del Crist que es lliura per a tots... “L'hora” és

encara una realitat amagada als homes; es revelarà a mesura que la trama de la vida de Jesús ens obre la perspectiva de la creu.

Ha arribat l'hora? L'hora de què? Doncs ha arribat l'hora en què els homes coneixem el nom de Déu, o sigui, la seva acció, la manera de dirigir-se a la Humanitat, la manera de parlar-nos; en el Fill, en el Crist que estima.

Els homes i dones d'avui, coneixent Déu per Jesús («Jo els he confiat les paraules que tu m'has confiat»: Jn 17,8), esdevenim testimonis de vida, de la vida divina que es desenvolupa en nosaltres pel sagrament baptismal. En Ell vivim, ens movem i som; en Ell trobem paraules que alimenten i ens fan créixer; en Ell descobrim què vol Déu de nosaltres: la plenitud, la realització humana, una existència que no viu de vanaglòria personal sinó d'una actitud existencial que s'aferma en Déu mateix i en la seva glòria. Com ens recorda sant Ireneu, «la glòria de Déu és que l'home visqui». Lloem Déu i la seva glòria perquè la persona humana arribi a la seva plenitud!

Estem marcats per l'Evangeli de Jesucrist; treballem per la glòria de Déu, tasca que es tradueix en un major servei a la vida dels homes i dones d'avui. Això vol dir: treballar per la veritable comunicació humana, la felicitat veritable de la persona, fomentar el goig dels tristos, exercir la compassió amb els febles... En definitiva: oberts a la Vida (en majúscula).

Per l'Esperit, Déu treballa en l'interior de cada ésser humà i habita en allò més pregon de la persona i no deixa d'estimular tothom a viure dels valors de l'Evangeli. La Bona Notícia és expressió de la felicitat alliberadora que Ell vol donar-nos.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

-

«De manera que tots nosaltres ja no som més que una sola cosa en el Pare, el Fill i l'Esperit Sant: una sola cosa per identitat de condició, per l'assimilació que obra l'amor, per la comunió amb la Santa Humanitat del Crist i per la participació de l'únic i Sant Esperit» (Sant Ciril d'Alexandria)

-

«Conèixer Jesús significa conèixer el Pare, i conèixer el Pare vol dir entrar en comunió real amb l'Origen mateix de la vida, de la llum i de l'amor» (Benet XVI)

•

«(...) La vigilància és 'guàrdia del cor' i Jesús demana al Pare que 'ens guardi en el seu nom' (Jn 17,11). L'Esperit Sant intenta despertar-nos constantment a aquesta vigilància. Aquesta petició pren tot el seu sentit dramàtic en relació amb la temptació final del nostre combat a la terra; demana la perseverança final. 'Vinc com un lladre: feliç el qui vetlla!' (Ap 16,15)» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 2.849)